



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marty Štolbové a soudců Mgr. Daniely Jandové a Mgr. Šárky Hájkové ve věci

žalobkyně: **JURIS REAL, spol. s r.o.**, IČO 267 10 790
sídlem Šrobárova 2100/49, 130 00 Praha 3
zastoupena advokátem Mgr. Vojtěchem Kolaříkem
sídlem Bělocerkevská 1037/38, 100 00 Praha 10

proti
žalovaným:

1. **J. V.**, narozen dne [redacted]
bytem [redacted]
2. **P. V.**, narozena dne [redacted]
bytem [redacted]

oba zastoupeni advokátem JUDr. Radomírem Šimkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

o zaplacení 4 071 000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaných proti rozsudku Okresního soudu Praha - východ ze dne 10. 12. 2018, č.j. 10 C 116/2018-83,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se **mění** tak, že se **zamítá** žaloba o povinnost žalovaných zaplatit žalobkyni 44 000 Kč a 20% úrok ročně z částky 4 027 000 Kč od 13. 10. 2017 do zaplacení; ve zbývajících částech se rozsudek soudu prvního stupně **potvrzuje**.

Shodu s prvopisem potvrzuje Iveta Šulcová

II. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně nahradit žalobkyni k rukám jejího zástupce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na nákladech řízení před soudem prvního stupně 54 467 Kč a na nákladech odvolacího řízení 4 825 Kč.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 10. 12. 2018, č.j. 10 C 116/2018-83, Okresní soud Praha - východ (dále jen „soud prvního stupně“) uložil žalovaným povinnost do tří dnů od právní moci rozsudku společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni 4 071 000 Kč s 20% úrokem ročně z částky 4 027 000 Kč od 13. 10. 2017 do zaplacení a se zákonným úrokem z prodlení 8,05% ročně z částky 4 027 000 Kč od 19. 4. 2018 do zaplacení (výrok I.) a nahradit na nákladech řízení 355 316 Kč k rukám její zástupkyně (výrok II.).
2. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že účastníci uzavřeli dne 12. 9. 2017 smlouvu o výhradním zprostředkování prodeje nemovitých věcí, v níž se žalobkyně zavázala vyvíjet pro žalované činnost směřující k zajištění příležitosti k uzavření smlouvy o prodeji předmětných nemovitých věcí. Účastníci dne 11. 10. 2017 uzavřeli dodatek č. 1 k této smlouvě, v němž se žalobkyně zavázala poskytnout žalovaným bezúročně zálohu na vyplacení exekuce vedené Exekutorským úřadem Praha - západ pod sp.zn. [REDAKCE] s tím, že je oprávněna započíst si zálohu oproti výplatě kupní ceny, respektive v případě, že nedojde v době trvání platnosti smlouvy k prodeji nemovitých věcí, stane se předmětná záloha zápůjčkou, a to ode dne podpisu smlouvy. Žalovaní se žalobkyní zavázali zápůjčku vrátit spolu s úrokem 20% ročně do pěti pracovních dnů ode dne ukončení platnosti smlouvy. Pro případ prodlení s vrácením záloh (či jejich části) se zavázali uhradit žalobkyni smluvní pokutu ve výši 1 000 Kč za každý den prodlení. Žalobkyně dne 12. 10. 2017 poukázala na účet JUDr. Milana Makaria, soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha - západ, částku 4 027 000 Kč, čímž došlo k vymožení pohledávky v exekuční věci sp.zn. [REDAKCE] oprávněné Hypoteční banky, a.s. proti žalovaným jako povinným. Smlouva o zprostředkování zanikla s účinky ke dni 11. 4. 2018. Kupní smlouva o prodeji předmětných nemovitých věcí nebyla v době trvání platnosti smlouvy o výhradním zprostředkování uzavřena. Žalovaní dlužnou částku neuhradili.
3. Na základě takto zjištěného skutkového stavu soud prvního stupně uzavřel podle § 553 odst. 1, § 548, § 555 odst. 1, § 580 odst. 1, § 1807, § 1812 odst. 1, § 1813, § 2048, § 2390, § 2395 a § 2445 o.z., že mezi účastníky byla uzavřena smlouva o zprostředkování, kterou je třeba vzhledem k postavení účastníků považovat za spotřebitelskou. Dodatek č. 1 ke smlouvě o zprostředkování není neplatný pro neurčitost, nesrozumitelnost, zmatečnost a rozpor s dobrými mravy, neboť je z něho zřejmé, jaké právní následky má projevená vůle vyvolat, a skutečnost, že žalobkyně požaduje v případě, kdy uhradila na základě vzájemné dohody dluh žalovaných vůči třetí osobě, úrok 20% ročně, neodporuje dobrým mravům, když úvěrové smlouvy jsou vždy úročené a úroky lze sjednat i při peněžité zápůjčce. Platným je i ujednání o smluvní pokutě pro případ prodlení žalovaných s vrácením zálohy (či její části), když z dodatku č. 1 jednoznačně vyplývá, splnění jaké konkrétní povinnosti je zajištěno smluvní pokutou a způsob určení výše smluvní pokuty (1 000 Kč za každý den prodlení). Sjednaná výše smluvní pokuty se pohybuje v intencích obecně uznávané přijatelné výše pro takovéto sankční ujednání, když jde o 0,025% denně z poskytnuté částky 4 027 000 Kč. Byť účastníci označili poskytnutí peněžních prostředků jako zápůjčku, je třeba i s přihlédnutím k judikatuře Nejvyššího soudu (rozsudky sp.zn. 29 Odo 350/2003 či 32 Cdo 922/2007) považovat daný smluvní vztah účastníků, kteří si ujednali předmět zápůjčky poskytnout věřiteli žalovaných, za smlouvu o úvěru podle § 2395 a následující o.z.. Žalobkyní poskytnuté plnění nelze kvalifikovat jako zálohu ve smyslu § 1807 o.z., neboť je evidentní, jakou má povahu (dočasné poskytnutí peněžních prostředků za úroky). Splatnost zápůjčky (úvěru) nastala pátý pracovní den po 11. 4. 2018 (ukončení smlouvy o zprostředkování), tj. 18. 4. 2018. Od 19. 4. 2018 byli žalovaní

v prodlení, čímž žalobkyni vznikl nárok na zaplacení úroku z prodlení ve výši podle nařízení vlády č. 351/2013 Sb.. Zároveň má žalobkyně právo i na sjednaný úrok z poskytnutých peněžních prostředků (cenu za dočasně poskytnuté peněžní prostředky) za dobu od čerpání do jejich vrácení. Protože žalovaní byli od 19. 4. 2018 do 1. 6. 2018 v prodlení s vrácením poskytnutých peněžních prostředků, vznikl žalobkyni nárok na smluvní pokutu ve výši 44 000 Kč (44 dní po 1 000 Kč). Žalovaní uzavřeli smlouvu o úvěru jako manželé, jejich dluh ze smlouvy je součástí jejich společného jmění a oni jsou z něj zavázáni solidárně.

4. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolání žalovaní, kteří se domáhají jeho zrušení a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení, eventuálně jeho změny a zamítnutí žaloby. Namítají, že dodatek č. 1 ke smlouvě o zprostředkování je neplatný z důvodů, které uvedli před soudem prvního stupně. Soud prvního stupně posoudil vztah mezi účastníky jako úvěr s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího soudu, která nelze na daný případ aplikovat. Byť se žalobkyně domáhala svého nároku z titulu zápůjčky, překvalifikoval jej bezprecedentně na úvěr, který měl být poskytnut žalovaným, kteří nejednají v rámci své podnikatelské činnosti, a v takovém případě nedisponuje žalobkyně povolením České národní banky k poskytování úvěrů a nemůže tedy o úvěr jít. Nejde o zápůjčku ani úvěr, a proto požadované příslušenství, tj. úrok z prodlení, smluvní úrok a smluvní pokuta jsou vymáhány neoprávněně. Žalovaní udělili plnou moc makléři K. J. 29. 9. 2017 pro jednání s Hypoteční bankou, a.s., nikoliv se soudním exekutorem JUDr. Makariem. Jímí udělená plná moc pro jednání s JUDr. Makariem byla datována 7. 8. 2017, tedy ještě před uzavřením zprostředkovatelské smlouvy se žalobkyní. Žalobkyně předložila plnou moc z 29. 9. 2017, aby to korigovalo s časem uzavření smlouvy s ní, takže nemohla být provedena platba 4 027 000 Kč JUDr. Makariovi podle této plné moci. Ani jedna z udělených plných mocí není makléřem J. parafována a byla udělena jemu jako občanskému zástupci, nikoli v zastoupení žalobkyně. Ze strany žalobkyně docházelo k nátlaku směřujícímu k tomu, aby žalovaní podepsali pro ně nevýhodnou smlouvu. Žalovaná částka byla soudnímu exekutorovi uhrazena bez jejich souhlasu a nebyla sepsána smlouva o této úhradě, jak vyžaduje zákon a jak vyplývá i z rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 33 Cdo 3912/2010. Nejsou naplněny znaky zápůjčky, které jsou uvedeny v občanském zákoníku. Zde odkazují i na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 33 Cdo 2627/2016. Adekvátním není ani úrok 20% za půjčení peněz. S odkazem na § 218 trestního zákoníku a rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 225/2017 mají za to, že soud prvního stupně zlegalizoval svým rozhodnutím lichvu, jelikož žalovaným bylo uloženo hradit další úroky, které navýšil úrokovou sazbou na 38,05%, když je zde hrubý nepoměr vzájemných plnění.
5. Žalobkyně ve vyjádření k odvolání navrhla potvrzení rozsudku soudu prvního stupně, odvolání považuje za nedůvodné. Licenci od České národní banky k poskytování spotřebitelských úvěrů nemá. Žalovaní v odvolacím řízení přicházejí s novými tvrzeními, která jsou nepřijatelná, a nemělo by k nim být přihlíženo.
6. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně a řízení, jež mu předcházelo, podle § 212 ve spojení s § 212a odst. 1, odst. 5 občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“) a odvolání shledal zčásti důvodným.
7. Odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, na která pro stručnost odkazuje, vyjma zjištění týkajícího se platebního místa pro zaplacení zálohy ve výši 4 025 831,40 Kč na exekuci vedenou proti žalovaným.
8. Odvolací soud podle § 213 odst. 2 o.s.ř. zopakoval dokazování dodatkem č. 1 smlouvy o výhradním zprostředkování prodeje nemovitostí z 11. 10. 2017, uzavřeným žalovanými jako zájemci a žalobkyní jako zprostředkovatelem (v textu i jen „zprostředkovatelská smlouva“ nebo „smlouva o zprostředkování“), z něhož oproti soudu prvního navíc zjistil, že pokud jde o zálohu

na vyplacení exekuce Exekutorského úřadu Praha - západ ve výši 4 025 831,40 Kč, nebylo ujednáno platební místo.

9. Odvolací soud nedoplnil dokazování pro nadbytečnost dalšími navrženými důkazy ze shodných důvodů jako soud prvního stupně. Pro stručnost odkazuje na bod 19. odůvodnění jeho rozsudku.
10. Žalovaní poprvé až v odvolání tvrdí, že na ně byl činěn nátlak při uzavření zprostředkovatelské smlouvy. Protože se jim dostalo před soudem prvního stupně poučení podle § 119a odst. 1 o.s.ř. při posledním jednání, je třeba toto jejich tvrzení považovat za nepřipustné podle § 205a písm. e) o.s.ř.. Ze stejných důvodů je nepřipustným důkaz plnou mocí udělenou žalovanými Zdeňku Jindroví dne 7. 8. 2017.
11. Smlouva o zápůjčce podle § 2390 a následujících o.z. má reálnou podstatu, to tzn. že k jejímu vzniku je třeba nejen projev vůle smluvních stran, tedy dosažení konsensu, ale rovněž přenechání předmětu zápůjčky vydlužiteli. Na rozdíl od soudu prvního stupně má však odvolací soud za to, že reálná podstata smlouvy o zápůjčce je naplněna i tehdy, pokud žalovatel vydlužiteli podle smluvního ujednání peněžitou částku na účet vydlužitelova věřitele, jestliže by se vydlužitel zavázal poskytnutou částku v ujednané lhůtě vrátit (například usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 33 Cdo 2627/2016, rozsudek Nejvyššího soudu 33 Cdo 3912/2010). Judikatura, již se dovolává soud prvního stupně v bodě 35. odůvodnění jeho rozsudku, byla uvedenou judikaturou Nejvyššího soudu překonána. V projednávané věci však v dodatku č. 1 ke zprostředkovatelské smlouvě dohoda o platebním místě mezi účastníky uzavřena nebyla. Z uvedeného dodatku č. 1 není zřejmé, komu má být záloha na vyplacení exekuce vedené proti žalovaným Exekutorským úřadem Praha - západ vyplacena.
12. Protože dohoda o platebním místě nebyla účastníky uzavřena, lze uzavřít, shodně se soudem prvního stupně, že byla mezi účastníky uzavřena smlouva o úvěru podle § 2395 o.z., jejíž náležitosti má dodatek č. 1 ke zprostředkovatelské smlouvě. Smlouva o úvěru umožňuje, aby podle podmínek sjednaných ve smlouvě úvěrující plnil svou povinnost poskytnout úvěr buď tak, že peněžní prostředky poskytne přímo úvěrovanému, anebo třetí osobě určené úvěrovaným, a v případě, že smlouva takový způsob nestanoví, jak je tomu v projednávané věci, uplatňuje se postup podle § 1926 o.z., podle něhož lze-li dluh splnit několika způsoby, pak se má za to, že volba způsobu plnění náleží dlužníkovi, tj. v daném případě úvěrujícímu, tedy žalobkyni. A ta zvolila a plnila přímo soudnímu exekutorovi na jím vymáhanou pohledávku oprávněné Hypoteční banky, a.s. vůči žalovaným jako povinným.
13. Namítají-li žalovaní, že žalobkyně svůj nárok uplatnila z titulu zápůjčky, pak je třeba uvést, že právní kvalifikace není podstatnou náležitostí žaloby podle § 79 odst. 1 věta druhá o.s.ř., soud jí není vázán a jestliže soud prvního stupně dospěl k závěru, že daný nárok nelze posoudit (body 35. až 37. odůvodnění tohoto rozsudku) jako zápůjčku, ale jako úvěr, nic nebrání tomu, aby z jiného právního důvodu byla žalovaná částka žalobkyni přisouzena.
14. Jak již správně uzavřel soud prvního stupně v bodě 33. odůvodnění svého rozsudku, je s ohledem na postavení účastníků (žalobkyně má postavení podnikatele podle § 420 a § 421 o.z., žalovaní postavení spotřebitele podle § 419 o.z.) třeba úvěr poskytnutý žalobkyní žalovaným (obdobně by to bylo i v případě, že by právní vztah mezi nimi nebyl úvěrem, ale peněžitou zápůjčkou) jako úvěr spotřebitelský podle § 2 odst. 1 zákona č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru (v textu i jen „zákon o spotřebitelském úvěru“). A to bez ohledu na to, zda žalobkyně měla či neměla oprávnění poskytovat spotřebitelský úvěr poskytnuté jí Českou národní bankou podle § 9 za použití § 7 písm. g) zákona o spotřebitelském úvěru. Za situace, kdy takové oprávnění neměla, platí podle § 161 zákona o spotřebitelském úvěru, že spotřebitelský úvěr není úročen a k jiným ujednáním o platbách

na spotřebitelský úvěr se nepřihlíží. Za takové situace lze souhlasit se žalovanými, že žalobkyně nemá nárok na úrok za půjčení peněz a smluvní pokutu, neboť jsou to ujednání o platbách na spotřebitelský úvěr. Odvolací soud proto na rozdíl od soudu prvního stupně žalobkyni 20% úrok za poskytnutí peněz a smluvní pokutu nepřiznal a žalobu v této části zamítl.

15. Je pravda, že s námitkou, že žalobkyně nemá licenci pro poskytování spotřebitelských úvěrů, přišli žalovaní až v odvolání. Nicméně odvolací soud má za to, že jestliže soud prvního stupně posoudil smluvní vztah mezi účastníky jako úvěr (stejně by to bylo, pokud by právní vztah mezi účastníky posoudil jako peněžitou zápůjčku), bylo jeho povinností vyzvat žalobkyni podle § 118a odst. 1 o.s.ř. k doplnění tvrzení, zda má oprávnění k poskytování spotřebitelských úvěrů, a jestliže to neučinil, mohl tak učinit za použití § 205a písm. d) o.s.ř. soud odvolací.
16. Námitku lichevního jednání ze strany žalobkyně vnesli žalovaní poprvé až v odvolacím řízení. Lichevní jednání ve smyslu § 1796 o.z. způsobuje relativní neplatnost právního jednání na základě § 587 per analogiam. Ustanovení § 1796 o.z. ale na daný případ nedopadá. K nezkušenosti, rozumové slabosti, rozrušení či lehkomyšlnosti žalovaných nebylo před soudem prvního stupně nic tvrzeno a jakákoliv tvrzení v tomto směru by byla v odvolacím řízení podle § 205a písm. e) o.s.ř. nepřípustná, stejně jako důkazy k jejich prokázání. Pokud jde o tíseň, ani k ní nebylo nic rozhodného v řízení před soudem prvního stupně tvrzeno. Skutečnost, že žalovaní byli v exekuci a rozhodli se namísto exekuční dražby prodat společné nemovité věci za zprostředkování žalobkyně, sama o sobě, bez znalosti dalších podstatných okolností, tíseň nedokládá. Navíc zde nebyl shledán hrubý nepoměr vzájemných plnění, což je jedna z podmínek pro lichevní jednání. Žalobkyně sjednala se žalovanými úrok za poskytnuté peníze ve výši 20% ročně, zprostředkovatelská smlouva byla uzavřena na dobu šesti měsíců, splatnost úvěru do pěti pracovních dnů od ukončení smluvního vztahu a dluh žalovaných nebyl zajištěn a utvrzen byl jen sjednanou standardní smluvní pokutou (viz bod 34. odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně).
17. Žalovanými odkazované usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 4 T do 225/2017, vztahující se k přečinu lichvy, na daný případ nedopadá. V usnesení popisovaná skutková situace byla odchylná od skutkové situace v projednávané věci. Nejvyšší soud vycházel ze situace, kdy při uzavření úvěru bylo ujednáno, že včetně odměny bude vrácen více než šestinásobek poskytnutého plnění, došlo k uzavření smlouvy o zajišťovacím převodu práva k nemovitým věcem vydlužitele a byly zde i další okolnosti svědčící pro závěr o lichvě.
18. S ohledem na skutečnost, že odvolatelé v odvolání nijak blíže nespecifikují, v čem by měly spočívat neurčitost, nesrozumitelnost, zmatečnost a rozpor s dobrými mravy ujednání účastníků v dodatku č. 1 ke zprostředkovatelské smlouvě, odkazuje odvolací soud na příslušné odůvodnění soudu prvního stupně v bodu 34. jeho rozsudku. Jen pro úplnost v tomto směru dodává, že v rozporu s dobrými mravy není ani ujednání o postupném snižování nabízené kupní ceny v případě, že v určitém časovém úseku se nenajde zájemce, který by za žalovanými původně požadovanou kupní cenu jejich nemovité věci koupil. Jde o běžný postup v případě prodeje nemovitých věcí přes zprostředkovatele a bylo jen na vůli účastníků smlouvy, na jakém způsobu snižování kupní ceny se dohodnou. Odvolací soud souhlasí i se závěry soudu prvního stupně v uvedeném bodě odůvodnění jeho rozsudku o platnosti ujednání o smluvní pokutě, když pokud jde o její výši, jen doplňuje, že žalovanými porušená smluvní povinnost utvrzená smluvní pokutou nebyla podle smluvních ujednání účastníků utvrzena ani zajištěna jiným způsobem. Šlo tedy o jediný způsob utvrzení pohledávky žalobkyně.
19. Bez významu je i skutečnost, že žalobkyně nesplnila povinnost plnit za žalované, uvedenou v bodě 2 a 3 článku V. dodatku č. 1 ke zprostředkovatelské smlouvě, jestliže se v tomto řízení domáhá

zaplacení žalované částky poskytnuté věřiteli žalovaných podle bodu 1 článku V. dodatku č. 1 zprostředkovatelské smlouvy, přičemž jednotlivá sjednaná plnění nejsou nijak provázána.

20. Poukazují-li žalovaní na to, že nesouhlasili s tím, aby žalobkyně vyplatila jejich exekuci vedenou soudním exekutorem Exekutorského úřadu Praha - západ JUDr. Makariem ve věci sp.zn. ██████████, pak je třeba v tomto směru poukázat na článek V. bod 1 dodatku č. 1 zprostředkovatelské smlouvy, kde si účastníci výslovně ujednali, že žalobkyně zaplatí zálohu na vyplacení uvedené exekuce, která byla vyčíslena k 10. 10. 2017 částkou 4 025 831,40 Kč. Žalobkyně tedy jednala při vyplacení uvedené exekuce v intencích dohody se žalovanými. V článku V. je i uvedeno, že nebude-li uvedená částka zohledněna jako záloha na kupní cenu v případě, že po dobu platnosti smlouvy o zprostředkování nedojde k prodeji nemovitých věcí žalovaných, bude záloha považována za zápůjčku poskytnutou žalobkyní žalovaným. Částka 4 027 000 Kč tak byla uhrazena žalobkyní Exekutorskému úřadu Praha - západ se souhlasem žalovaných na základě projevu vůle žalovaných v dodatku č. 1 ke zprostředkovatelské smlouvě.
21. Za situace, kdy žalobkyně plnila soudnímu exekutoru Exekutorského úřadu Praha - západ podle dodatku č. 1 ke zprostředkovatelské smlouvě z 11. 10. 2017, jsou v tomto směru bez významu plné moci udělené žalovanými Z██████ J██████ 29. 9. 2017 či 7. 8. 2017 a odvolací soud se jimi stejně jako soud prvního stupně plnou mocí z 29. 9. 2017 nezabýval.
22. Odvolací soud uzavřel shodně se soudem prvního stupně, že žalobkyně má právo na úrok z prodlení z částky 4 027 000 Kč, poskytnuté žalovaným jako spotřebitelský úvěr, od 19. 4. 2018, neboť se žalovaní ocitli s plněním v prodlení, když splatnost úvěru byla do pěti pracovních dnů od ukončení zprostředkovatelské smlouvy mezi účastníky (zde odvolací soud pro stručnost odkazuje na bod 38. odůvodnění rozsudku soudu prvního stupně). Na úroky z prodlení nemá vliv právní úprava § 161 zákona o spotřebitelském úvěru, která se dotýká úroků za poskytnutí peněz, nikoliv úroku z prodlení, neboť ten nebyl ujednan v dodatku č. 1 zprostředkovatelské smlouvy, ale nárok na něj vyplývá přímo ze zákona v souvislosti s prodlením žalovaných s plněním.
23. Ze všech uvedených důvodů odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně v části týkající se zaplacení částky 44 000 Kč a 20% úroku ročně z částky 4 027 000 Kč od 13. 10. 2017 do zaplacení změnil; ve zbyvajících částí jej podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil.
24. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, odst. 2 o.s.ř. za použití § 142 odst. 2 o.s.ř. a § 151 odst. 1 o.s.ř.. Předmětem řízení pro posouzení úspěchu v řízení byla částka 4 071 000 Kč a 20% úrok z částky 4 027 000 Kč, jehož pětinasobek ročního plnění činí 4 027 000 Kč, a 8,05% úrok z prodlení z částky 4 027 000 Kč, jehož pětinasobek ročního plnění činí 1 620 867,50 Kč. Celkem tak pro účel posouzení úspěchu ve věci bylo vycházeno z částky 9 718 867,50 Kč; z ní byla žalobkyně úspěšná v rozsahu částky 5 647 867,50 Kč, tj. 58%, a žalovaní v rozsahu zbyvajícím, tj. 42%. Poměrný úspěch ve prospěch žalobkyně činí 16% (58% - 42%) a jí náleží právo na poměrnou část náhrady účelně vynaložených nákladů řízení.
25. Za řízení před soudem prvního stupně jsou jimi náklady soudního poplatku zaplaceného za žalobu a za návrh na nařízení předběžného opatření ve výši 204 550 Kč a náklady za zastoupení advokátem, a to odměna za 3 úkony právní služby po 24 620 Kč (příprava a převzetí zastoupení, žaloba, účast u jednání 10. 12. 2018), vycházejí z punktu 4 071 000 Kč, 50% odměna po 12 310 Kč za 2 úkony právní služby (návrh na předběžné opatření, prostá předžalobní výzva bez jakékoli právní kvalifikace), náhrada za 5 úkonů právní služby za uvedené úkony právní služby po 300 Kč, náhrada za ztrátu času ve výši 50% odměny, to je ve výši 12 310 Kč, za účast u jednání 5. 11. 2018, které bylo odročeno bez projednání věci, a náhrada za 21% DPH z odměny a náhrad ve výši

23 580,90 Kč, a to podle § 7 bod 6, § 11 odst. 1 písm. a), g), odst. 2 písm. a), h), § 13 odst. 3, § 14 odst. 2, § 14a advokátního tarifu a § 137 odst. 1 o.s.ř. v celkové výši 340 420,90 Kč. Z této částky činí 16% po zaokrouhlení 54 467 Kč. Odvolací soud nepřiznal žalobkyni pro neúčelnost odměnu, náhradu hotové výlohy a za DPH za vyjádření z 27. 9. 2018, neboť obsahuje jen důkazní návrhy, které mohly být uvedeny již v žalobě.

26. V odvolacím řízení jsou jimi náklady za zastoupení advokátem, a to odměna za 1 úkon právní služby (účast u odvolacího jednání 28. 3. 2019), vycházejí z punkta 4 071 000 Kč, ve výši 24 620 Kč, 1 náhrada hotových výloh ve výši 300 Kč za uvedený úkon právní služby a náhrada za 21% DPH z odměny a náhrady hotových výloh ve výši 5 233,20 Kč, to vše podle § 7 bod 6, § 11 odst. 1 písm. g), § 13 odst. 3, § 14a advokátního tarifu a § 137 odst. 1 o.s.ř., celkem 30 153,20 Kč. Z této částky poměrná část ve výši 16% činí po zaokrouhlení 4 825 Kč. Za odvolací řízení nepřiznal odvolací soud odměnu, náhradu hotové výlohy a za DPH za vyjádření k odvolání, neboť neobsahuje reakci na argumentaci žalovaných, ale jen obecné vyjádření o správnosti rozhodnutí soudu prvního stupně.
27. Lhůta k plnění byla stanovena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., platební místo podle § 149 odst. 1 o.s.ř..

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, které lze podat do dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ za předpokladu, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak.

Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř..

Dovolání nelze podat jen proti výrokům o nákladech řízení.

Praha 28. března 2019

JUDr. Martina Štolbová v. r.
předsedkyně senátu